

ת"פ (באר שבע) 66625-03-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' יוסף לוי

ת"פ (באר-שבע) 66625-03-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' יוסף לוי
ת"פ (באר-שבע) 66625-03-23
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

יוסף לוי

ע"י ב"כ עו"ד ויקי גולן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[05.01.2025]

כבוד השופטת אורית קרץ

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 1368(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 04.05.22 בשעה 07:00 או בסמוך לכך, בעת שהמתלוננת, ילידת 1946, טיילה עם כלבה, הטיל הכלב מימיו על עמוד במקום. או אז, הבחין בכך הנאשם, שאל את המתלוננת לפשר מעשיו של כלבה והמתלוננת השיבה שהכלב מטיל את מימיו. מיד ובסמוך לכך בעט הנאשם בכלבה של המתלוננת ובתגובה הזיזה המתלוננת את הנאשם עם ידה. בתוך כך, תקף הנאשם את המתלוננת בהיותה זקנה, בכך שהניף את רגלו לעברה והכה במכת אגרוף בפניה. בעקבות התקיפה נפלה המתלוננת על הרצפה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות פצע מדמם בקרקפת ראשה והיא נזקקה לקבלת טיפול רפואי.
3. ביום 25.12.23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בהתאם להודאתו. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים. תסקירי שירות המבחן למבוגרים
4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.
5. ביום 01.09.24 הוגש תסקיר שירות המבחן למבוגרים, אשר המליץ להשית על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו של"צ.
6. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 69, נשוי, בפנסיה.
7. מסקירת מצבו הבריאותי של הנאשם עולה כי הוא מתמודד עם לבקנות, סובל מכבדות ראייה ומחזיק בתעודת עיוור.

8. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, המסגרת המשפחתית בה גדל, התבגרותו, וקשיים שהתמודד עימם במהלך חייו, שמפאת צנעת הפרט לא אפרט. מהתסקיר עולה בין היתר כי הנאשם עבד כ-44 שנים כאב בית ודפוס באוניברסיטת בן גוריון ופרש לגמלאות לפני כשנתיים.
9. מסקירת עברו הפלילי של הנאשם עולה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות. הנאשם שלל שימוש בסמים, אלכוהול והימורים ושלל דפוסים אלימים. לדברי הנאשם, הוא מעולם לא הפעיל אלימות פיזית או מילולית כלפי אחרים, על אף שסבל מעלבונות והקנטות על רקע מגבלותיו.
10. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה הנאשם מסר כי ביום העבירה יצא מחוץ לבניין בו מתגורר אל עבר שביל מונגש. לדבריו, אנשים מביאים לשם חיות מחמד שיטילו את צרכיהם על השביל המונגש ובשל מגבלות הראייה שלו הוא פעמים רבות התלכלך מצואה של בעלי חיים. לדבריו, המתלוננת הביאה את הכלב שלה שיעשה את צרכיו בשביל המונגש והוא ביקש ממנה שתזיז אותו מהשביל כיוון שזה מפריע לדירי הבניין. המתלוננת סירבה והחלה לגדף ולהקניט אותו והוא דחף את כלבה עם רגלו, המתלוננת אחזה בו בשתי ידיה והוא חש מותקף, לכן הדף אותה ממנו.
11. לדברי הנאשם, התנהגותו באירוע נשוא כתב האישום אינה אופיינית לו. הוא חש מושפל ומותקף נוכח התנהגות המתלוננת, על כן נהג באופן אימפולסיבי ותקף אותה. הנאשם הביע צער וחרטה ומסר כי לא התכוון לפגוע במתלוננת.
12. ביחס להשתלבות בהליך טיפולי - הנאשם שלל תחילה נזקקות לטיפול, אך שינה דעתו לאחר מכן ומסר שהוא מעוניין להשתלב בהליך טיפולי מתוך רצון ללמוד לשלוט בדחפיו.
13. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בצל אלימות וחרף כך נאבק להכווין את חייו לכיוון נורמטיבי; השתלב בתעסוקה באופן ממושך; נישא והקים משפחה תוך הפגנת אחריות כלפי משפחתו.
14. שירות המבחן התרשם כי לאור המגבלות הרפואיות של הנאשם, הוא פיתח תחושת "חריגות" ודפוסי הגנה מתוך רצון להיחוות כאדם חזק וכי בעתות דחק, בהן חש מושפל, הוא עשוי לפעול באימפולסיביות ותוקפנות. מנגד שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע לנאשם, המנהל אורח חיים נורמטיבי ומביע עמדות פרו- חברתיות, וכי התנהלותו ואורחות חייו אינם תואמים לעבירה שעבר.
15. שירות המבחן התרשם כי אין צורך בהתערבות טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 180 שעות.
16. ביום 09.09.24, לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן למבוגרים, הצדדים הודיעו כי הגיעו להסכמה על אימוץ המלצות שירות המבחן למבוגרים ובלבד שהנאשם יופנה פעם נוספת וישתלב בהליך טיפולי על פי המלצת שירות המבחן למבוגרים.
17. בעקבות הסכמות הצדדים, הנאשם הופנה פעם נוספת לשירות המבחן.
18. בתסקיר מיום 08.12.24 צוין כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו וחש בושה נוכח התנהגותו בעבירה ולאור מעורבותו בהליך פלילי.
19. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם נורמטיבי, אשר התנהלותו באירוע העבירה אינה מאפיינת את דפוסי התנהגותו, כי מעורבותו בפלילים מהווה אירוע מטלטל ומרתיע מפני ביצוע חוזר של עבירות וכן שהוא עבר תהליך עצמאי של הפקת לקחים, בעקבותיו הידק גבולותיו הפנימיים.
20. לפיכך שירות המבחן לא מצא להמליץ על הליך טיפולי בעניינו של הנאשם ושב על המלצתו לענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 180 שעות.

ראיות לעונש

21. ב"כ המאשימה לא הגיש ראיות לעניין העונש.

22. ב"כ הנאשם הגישה כראיות לעונש תעודת עיוור של הנאשם ומסמך רפואי (נ/1).

טענות הצדדים

23. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה הנע בין 9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

24. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעים בעבירות אלימות, בהם פגיעה בשלמות הגוף והביטחון האישי.

25. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה עמד על גילה המבוגר של המתלוננת, כבת 78

והנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו לה. עוד נטען, כי לאור גילה של המתלוננת, יכולתה להתגונן פחותה והיא

פוטנציאל לפגיעה קשה יותר. לטענת ב"כ המאשימה, אין להשלים עם אלימות חמורה ויש חשיבות בענישה מרתיעה.

26. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה התייחס לגילו המבוגר של הנאשם, להיעדר הרשעות

קודמות, להודאת הנאשם באשמה, למצבו הרפואי, למגבלותיו ולהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו זקוק להליך

טיפול.

27. לאור הנסיבות המיוחדות ב"כ המאשימה הסכים כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, אך התנגד להמלצת שירות

המבחן ועתר להשית על הנאשם עונש הכולל מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס,

פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה.

28. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ את ההסדר אליו הגיעו הצדדים ולהיעתר להמלצת שירות המבחן למבוגרים, הגם

שהנאשם לא עבר הליך טיפולי.

29. בנסיבות שקשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב ברקע לביצוע העבירה כמפורט בכתב האישום

ובכלל זה שהנאשם הגיב לדחיפתו ע"י המתלוננת. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם לא הכה בפני המתלוננת במכת

אגרוף ורק הדף אותה. לתמיכה בטענתה היא הפנתה לדברי המתלוננת במשטרה, שמסרה שהנאשם הדף אותה,

ולעובדה שלא נגרמה למתלוננת חבלה בפנים. בנוסף היא ביקשה להתחשב בכך שהנאשם זקן אף הוא ולאור מגבלת

הראייה שלו יתכן כי בכלל לא ראה שהמתלוננת זקנה ובדברי המתלוננת במשטרה שהיא נוטלת מדללי דם והדימום

ממנו סבלה נובע ממדללי הדם, על אף שהפציעה שנגרמה לה אינה גדולה. לטענת ב"כ הנאשם, בשל השימוש

במדדלי דם, שגורמים לדימום מסיבי אף מפציעה קלה, אין להסיק מהדם שנזל מקרקפת ראשה של המתלוננת לגבי

עוצמת החבלה.

30. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם, בהיותו זקן כבן

70, המחזיק בתעודת עיוור לצמיתות וסובל ממגבלות רפואיות, בהעדר עבר פלילי ובהתרשמות שירות המבחן כי הוא

מנהל אורח חיים נורמטיבי.

31. ב"כ הנאשם טענה, כי יש לאמץ את ההסכמות אליהן הם הגיעו עם התביעה על אף שהנאשם לא השתלב בהליך

טיפול, כיוון שהנאשם לא סירב לטיפול ואין לזקוף לחובתו את התרשמות שירות המבחן שאין לו צורך בטיפול.

32. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער על מעשיו. לדבריו, הוא הסביר למתלוננת כי אין מדובר במדרכה

רגילה אלא בשביל מונגש לבעלי מוגבלויות ולעגלות תינוק והסביר לה שהוא סובל ממגבלת ראייה ולא מוכן לדרוך על

צואת כלבים יותר. לדברי הנאשם, המתלוננת היא שתקפה אותו פיזית ראשונה והוא הדף אותה ממנו.

33. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

- קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין.

- בחינת חריגה ממתחם העונש ההולם בין לקולא בין לחומרא.

- קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם

34. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

35. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

36. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה: עבירות אלימות פוגעות בזכות האדם לשלמות גופו, כבודו ובטחונו. בית המשפט העליון הדגיש לא אחת את חובתו של בית המשפט להיות חלק במאבק ומיגור עבירות האלימות. לענין זה, ראו ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (נבו, 27.10.11):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האיוודואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה (ההדגשה אינה במקור)".

כן, ראו ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.10):

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005)), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה".

37. מידת הפגיעה בערכים החברתיים: הנאשם ביצע את העבירה לאחר ויכוח עם המתלוננת על רקע כך שכלבה של המתלוננת עשה צרכיו בשביל המונגש תחת ביתו. בעקבות הויכוח, בעט הנאשם בכלבה של המתלוננת. המתלוננת בתגובה אחזה בנאשם והוא הניף רגלו לעברה ותקף אותה במכת אגרוף. הנאשם טען שלא הכה בפני המתלוננת במכת אגרוף. נטען כי המתלוננת עצמה מסרה לשוטרים שהנאשם הדף אותה (לא הכה אותה במכת אגרוף) וכן שאין חבלה בפני המתלוננת, ראייה לכך שלא הייתה מכת אגרוף. הטענה לא עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם.

כתוצאה מהתקיפה המתלוננת, שהיא זקנה, נפלה על הרצפה ונגרמו לה חבלות (פצע מדמם בקרקפת הראש). מנגד, העבירה בוצעה ללא תכנון, לאחר שהמתלוננת הזיזה את הנאשם עם ידה, ללא שימוש בעזרים ורף האלימות אינו גבוה.

לאור האמור, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית.

38. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש מלמדת כי בעבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

· רע"פ 8633/21 לב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 29.12.21) - המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, בכך שניגשה למתלונן, יליד 1929, לאחר שכמעט פגע בה ברכבה, פתחה את הדלת שליד הנהג והכתה אותו במכות אגרופ בפניו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות בהם המטומות בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקשת 7 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, נדחו.

· רע"פ 3163/17 שבח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 19.06.17) - אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע סכסוך בין המתלונן עם חברו של הנאשם, הנאשם קרא למתלונן. כאשר הוא הגיע אליו, הוא הכה אותו במכת אגרופ בפניו. בהמשך, כאשר המתלונן ניסה לעצור בעדו, הנאשם נשך אותו בזרת ובעט בו בברך, עד אשר המתלונן נפל ארצה. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חבלות בקרסול, בעין ובאצבע. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. ערעורה של המאשימה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של המבקש הוחמר ל-10 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור של הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שבית המשפט העליון ציין כי הענישה שהוטלה על המבקש היא דווקא מקלה.

בעניינינו התקיפה ארעה ללא תכנון מוקדם או כוונה לפגוע במתלוננת, עוצמת הפגיעה קלה יותר ונסיבות ביצוע העבירה שונות מהותית, כך שלא ניתן להקיש ממקרה זה לעניינינו.

· עפ"ג 21036-09-21 זנפירוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 29.12.21) - המערער הורשע בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש בכך שדחף את סבתו על רקע ויכוח כספי. כתוצאה מהנפילה, פגע ראשה של המתלוננת בשיש המטבח ונגרמו לה שטף דם ושריטות בפניה ובידה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר וגזר על המערער 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל (לאור אי התייבבותו אצל הממונה על עבודות השירות) וענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה.

· עפ"ג 24502-07-14 טלקר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 12.11.14) אליו הפנה ב"כ המאשימה, המערער הורשע בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש בכך שהכה את שכנתו, קשישה ילידת שנת 1935, באמצעות מקל הליכה בגבה, בצווארה, בידה וברגלה וגרם לה לחבלות בדמות המטומות ביד וברגל. העבירה בוצעה על רקע יחסים עכורים עם המתלוננת.

בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 30 חודשים וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר וענישה נלווית.

בעניינו העבירה בוצעה ללא היכרות מוקדמת עם המתלוננת, ללא תכנון מוקדם וללא שימוש באמצעי תקיפה, על כן אין להקיש מגזר הדין לעניינו.

· ת"פ 43174-12-20 מדינת ישראל נ' אלמיהו (פורסם בנוב - 06.09.23) - אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום שצורפו. התיק העיקרי עניינו התנהגות פרועה במקום ציבורי ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם הגיע למכולת בעודו בגילופין ולאחר שכניסתו סורבה, אמר למוכר "אני אראה לך מה זה, אנחנו מאותה עדה תלך מפה". בהמשך, נכנס למכולת נוספת ללא מסיכה וכשהוא אוחז בבקבוק בירה בידו. עובדת המקום ביקשה ממנו לעזוב. משלא נשמע הנאשם לבקשות, דחף אותו המתלונן אל עבר דלת הכניסה. בתגובה לכך, דחף הנאשם את המתלונן וכתוצאה מכך המתלונן נפל ארצה וראשו נחבט ברצפה. בעקבות כך, נגרמו למתלונן שני חתכים בראשו שהצריכו תפירה בבית חולים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, חרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום הנאשם והטיל עליו מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלונן.

39. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה : בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה התחשבתי בנזק שנגרם למתלוננת, הן הפגיעה הפיזית והן הפגיעה הנפשית - תחושת פחד והשפלה ופגיעה בתחושת הביטחון האישי. מנגד התחשבתי ברקע לאירוע התקיפה כמפורט בכתב האישום ובכלל זה העובדה שעובר לתקיפה המתלוננת הזיזה את הנאשם עם ידה, ברף האלימות שאינו גבוה ובכך שלא קדם תכנון מקדים לעבירה.

40. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם בעצמו מוגדר כזקן לפי החוק ולמעשה אין פערי כוחות בינו לבין המתלוננת בשונה ממקרים אחרים של תקיפת זקן.

41. בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

42. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התחשבתי בגילו המבוגר של הנאשם (70), במצבו הרפואי (מתמודד עם לבקנות, סובל מכבדות ראייה ומחזיק בתעודת עיוור) ובהעדר עבר פלילי. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם שמר לאורך השנים על יציבות תעסוקתית וניהול חיי משפחה תקינים, על אף התמודדויות לא פשוטות לנוכח מצבו הרפואי והתייחסות החברה למגבלותיו.

43. בנוסף התחשבתי בהתרשמות שירות המבחן לפיה לנאשם אין דפוסים עברייניים מושרשים ואינו מפגין אנטי חברתיות ובהחלטה לא לשלבו בהליך טיפולי בשל העדר נזקקות (ולא בשל סירוב או אי שיתוף פעולה).

44. במקרים המתאימים ניתן לחרוג ממתחם העונש בין אם לקולא מטעמי שיקום ובין אם לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ד(א) ו- 40 ג(ב) לחוק העונשין).

45. בעניינו הנאשם כאמור לא עבר הליך טיפולי בשל התרשמות שירות המבחן להיעדר נזקקות. לאור הנסיבות שפירטתי שאינן קשורות לביצוע העבירה ובכלל זה מצבו הרפואי והתרשמות שירות המבחן החיובית מאד, אני סבורה כי יש הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.

46. בהחלטה על חריגה ממתחם העונש ההולם התחשבתי גם בעמדת המאשימה, שהסכימה לחריגה ממתחם העונש ההולם ואף הסכימה לאמץ את המלצות שירות המבחן ככל שהנאשם יעבור הליך טיפולי בשירות המבחן. הנאשם לא עבר הליך טיפולי בשל העדר נזקקות והתרשמות חיובית של שירות המבחן ולא בשל אי שיתוף פעולה ואין לזקוף זאת לחובתו.

התוצאה

47. בשים לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות לקולא ולחומרא שפירטתי לעיל, שנוגעות ואינן נוגעות לביצוע העבירה, ולנימוקים שפירטתי לחריגה ממתחם העונש ההולם, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע;

ב. 3 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון;

ג. 180 שעות שירות לתועלת הציבור, על פי תכנית שתוגש לאישורו של בית המשפט בתוך 45 ימים מהיום. מובהר לנאשם כי ככל ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן, בית המשפט רשאי להפקיע את צו השל"צ ולדון את הנאשם מחדש במסגרת מתחם העונש ההולם;

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.4.25.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪, אשר ישולם ב - 2 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד ליום 15.2.25 ותשלום שני עד ליום 15.3.25. באחריות המאשימה להמציא את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום;

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025, במעמד הצדדים.